

I Lovforslaget var af praktiske Grunde Reglerne i Henstandsloven af 16. Juni 1932 sammenfattet med Ændringerne af 31. Oktober s. A. (se foregaaende Sag) og de foreslaaede nye Bestemmelser. Disse angik navnlig §§ 1—3, hvortil ogsaa de i Rigsdagen gennemførte Ændringer i alt væsentligt var knyttet. I den følgende Fremstilling er derfor disse Paragraffer i den nye Lov gengivet som Helhed med Fremhævelse af, hvad hver enkelt Paragraf indeholder af væsentligt nyt, og dertil er det fundet naturligt at føje §§ 4 og 5, skønt kun den første af disse rummer en Realitetsforandring. Med Hensyn til Indholdet af §§ 6—17, i hvilke der kun er foretaget Ændringer af formel Art, henvises derimod til Redegørelsen for Henstandslovens Indhold i Aarbogen 1931—32, Side 389—91, og til Omtalen af Ændringerne af 31. Oktober 1932 se foregaaende Sag.

§ 1. Pantegæld i Landbrugsejendomme, jfr. Lov Nr. 106 af 3. April 1925, og *Skovejendomme* kan, bortset fra Tilfælde, hvor Skyldneren har gjort sig skyldig i Misligholdelse ved Forringelse af Pantet, ikke fordres betalt forinden *11. December Termin 1934*, uanset om Gælden ifølge Pantebrevets Indhold maatte være forfalden til Betaling til et tidligere Tidspunkt, eller om Opsigelse til et tidligere Tidspunkt har fundet Sted forinden nærværende Lovs Ikrafttræden.

Pantegæld som foran nævnt, der ved Lovens Ikrafttræden er forfalden som Følge af Udeblivelse med Renter og Afdrag af foranstaaende Prioriteter, kan Fordringshaveren ikke forlange indfriet før i *11. December Termin 1934*.

Disse Bestemmelser skal dog kun være gældende, for saa vidt Renter og Afdrag betales, eller der gives Henstand i Overensstemmelse med nedenstaaende Bestemmelser.

Retten skal derhos efter en Fordringshavers Begæring kunne bestemme, at *Indfrielse til et tidligere Tidspunkt* end foran fastsat skal kunne forlanges, saafremt *Fordringshaveren* under et mod Skyldneren ved Underret rejst Søgemaal godtgør, at Udsættelse med Indfrielse paafører ham uforholdsmæssig Skade, eller at Skyldneren er eller ved rimelige Foranstaltninger kunde være blevet i Stand til at indfri Gælden.

Samme Ret, som er tillagt Fordringshaveren i Henhold til nærværende Paragrafs 4. Stykke, tilkommer ligeledes eventuelle *Kautionister* for den paagældende Fordring, naar de under et mod Skyldneren ved Underret rejst Søgemaal godtgør, at Skyldneren er i Stand til at indfri Gælden.